

Tanıklığım

Ben Müslüman bir aileden geliyorum. Gençlik yıllarımda bazı cuma günleri bazı

I come from a Muslim family. In my youth, on some Fridays, I used to go to the

akrabalarımın camiye giderdim. Camiye giden çoğu kişide fazla bir sevgi göremiyordum.

mosque with some of my relatives. I wasn't able to see much love in most of the people who went to the mosque.

Okullarda bize, dört ana kutsal kitabın olduğu ve Kur'an'ın sonuncu ve en

In school we are taught that there are four main holy books and that the Qur'an is the

mükemmeli olduğu öğretiliyor. Eğer öyleyse neden Müslüman ülkelerde bitmek tükenmek

last and the most perfect. If that is true, why in Muslim countries is there a never-ending

bilmeyen bir huzursuzluk ve savaş var? Ve neden oldukça bilgili Hristiyan din adamları

uneasiness and war? And why don't very knowledgeable Christian religious

Müslüman olmuyorlar? Aynı yüce Tanrı Kur'an'ı koruyup Kutsal Kitap'ın bozulup

leaders become Muslims? Can the same exalted God both protect the Qur'an and yet allow

değiştirilmesine izin verebilir mi? Onaltı yaşlarında bu sorular beni düşündürüyordu. Tüm

the Bible to be changed? When I was 16 these questions really caused me to think.

kitapları okuduktan sonra kendim karar vermek istedim.

After reading all of the books, I wanted to decide for myself.

Onyediyedi yaşındayken babam öldü. Ardından Tanrı'yı arayışım daha derin bir boyut

When I was 17, my father died. After this, my search for God took on a deeper

kazandı. Yakın bir şehirde bulunan Katolik bir kiliseyi ziyaret ettiğimde oradaki rahip bana

dimension. When I visited a Catholic church in a nearby city, the priest there gave me a Turkish

Türkçe bir İncil verdi ve okumamı önerdi. İlk Kur'an'ı sonra da İncil'i okudum.

New Testament and suggested that I read it. First I read the Qur'an and then the New Testament.

Ardından üniversiteye başladım. İslamiyeti anlatan çok sayıda kitap okudum.

After this I started university. I read many books that explained Islam.

Öğrendiklerimi İncil ile karşılaştırıyordum.

I compared what I learned with the New Testament.

Beş yıldan sonra Hıristiyanlığın doğru olduğunu görmüştüm. Kutsal Kitap Tanrı'nın
Five years later I saw that Christianity was true. The Bible was the Word

Sözüydü ve İsa Mesih'in yaşamı bir peygamber olamayacak kadar mükemmeldi. Çoğu kez
of God, and the life of Jesus Christ was too perfect to be just a prophet. Most of the

yalnız hissettiğim oldu. Tanrı'ya bana konuşması için yalvarmaktaydım. Bir gün odamda
time, I felt very alone. I was pleading for God to speak to me. One day in my room

dua ile yakarırken bir görüm gördüm. Kur'an ile Kutsal Kitap havada yan yana duruyordu.
while pleading in prayer I saw a vision. The Qur'an and the Bible were in the air standing side

Kutsal Kitap parlamaya başladı ve çok parlak bir hal aldı. Kutsal Kitap ile İsa Mesih'in
by side. The Bible began to shine and took on a glowing appearance. Then a glowing road

elleri arasında parlak bir yol oluştu. Epey şaşırılmışım ancak birkaç gün sonra buna benzer
appeared between the Bible and Jesus' hands. I was really surprised, but only a few days later I

bir görüm gördüm. Elbette artık yüreğimde de emin olmuşum ki İsa Mesih "yol, yaşam ve
saw a similar vision. From then on I was absolutely certain in my heart that Jesus Christ was "the
gerçek"ti.

way, the truth and the life."

Tanrı gerçekten de sevgidir ve eğer yüreklerimizi O'na açarsak bu sevgisini bize de
God really is love and if we open our hearts to Him, He will pour His love on us

bol bol dönecektir.

abundantly.

Öyküm

Geriye dönüp bakıyorum, koyu, kopkoyu bir karanlık...
Üzüntülerle, sıkıntılarla, dopdolu bir geçmiş...
Örülü kinle, nefretle
Karışık, karmakarışık duygularım, mantığım...
Orada görüyorum kendimi
Bir köşeye büzülmüş
Elleri açık, gözleri yalvarışla dolu
"Sevgi, dostluk, mutluluk" dileniyor, sessizce insanlardan
Kimse dönüp de bakmıyor bile, bu zavallı küçüğe...
Kibritçi kız gibi, her kibrit tanesiyle
Ümidini, sevgisini insanlarla yitiriyor, yitip gidiyor...
Yerini sonsuz kin kaplıyor
Ölmek, bu acıyı bitirivermek istiyor...

O da ne! Işıl ışıl bir el
Uzaniyor usulca:
"Çocuğum, bana gel
Benden iç. . . Benden ye. . . Sonsuz yaşam senin, gel", diyor
Sevgi dolu yumuşak bir ses...
Çocuk kaldırıyor eğik başını
Nur içindekine uzatıyor elini...
Eli eline değdiğinde, her şey siliniveriyor
Acılar, üzüntüler, sıkıntılar
Nefret, kin, ölüm yavaş yavaş yok oluyor
Bunlar yok artık o küçük kalpte...
Çocuk, yaşamında ilk kez
Hissediyor bu yüce mutluluğu...
Yavaşça kaldırıyor bu el, onu o düştüğü yerden...
İşte öyküm budur...
O çocuk artık biliyor ki
Asla yalnız değildir bu koca dünyada
Ve bir gün o elin sahibiyse
Cennet denilen yerde
Sonsuz yaşama sahip
Rab'be yeni ilahiler söyleyerek
Sonsuzluklar boyunca mutlu
Hamtlar ederek Kutsal Babaya...

-Candan Şıvga